

[Niels Frederiksen.]

Bemærkninger til de anførte Citater dels at give Besvarelser paa de til mig direkte stillede Spørgsmaal. Inden jeg gaar over hertil, vil jeg imidlertid gerne have Lov til at fremsætte nogle almindelige politiske Bemærkninger angaaende den Forhandling, der har været ført om de af det høje Ministerium fremsatte og nu til Debat værende Lovforslag.

Hvis man skyder til Side alle de voldsomme Overdrivelser, som Oppositionens Ordførere har fremsat, og alle de Udtalelser af mere eller mindre velvillig og velmenende Art, der er fremsat af Oppositionspartiernes Talere, tror jeg, man faar Realiteten i den foreliggende Sag klart frem ved at sige, at Debatten ved den Interesse, hvormed den følges, og den Voldsomhed, hvormed den føres, viser, at de foreliggende Lovforslag i sig rummer en Kamp eller en Klargørelse i Debatten af to modstridende Opfattelser vedrørende Besidderretten til Danmarks Jord i By og paa Land og Ejendomsretsbegrebet, udformet i Lov ud fra forskellige Opfattelser. Oppositionen angriber jo med en Voldsomhed, der er sjælden under Debatter i dette høje Ting, Lovforslagene ud fra den Opfattelse, at de formindsker den Retsordning, der efter Oppositionens Ordføreres Mening er grundlæggende for vor hele Samfundsordning, nemlig Jordejerens eller Skødehaverens og Prioritetsejerens ubetingede og uindskrænkede Ejendomsret til Danmarks Jord og ikke alene til de Værdier, de har Skøde paa eller Prioritetsret i, men til de Værdier, Folket i Fællesskab frembringer, fordi de ved Adkomstdokumenter og Retsdokumenter under gældende Lov har Adgang til at indkassere de dem fra deres Medmennesker tilførte Værdier. Det er altsaa den gammeldags Opfattelse af Ejendomsretten i Folket, der kort udtrykt bestaar i dette, at Grundloven hjemler Ejendomsretten for de velstillede Borgere i Landet, men den fattige, arbejdende og besiddelsesløse Befolknings Ret har intet med Grundlovens Bestemmelse at gøre. Med andre Ord, man forbeholder sig at forsvare sig imod et hvilket som helst Angreb, der sker paa den uindskrænkede og ubetingede Ejendomsret til at indkassere de Værdier, man ikke selv har frembragt eller købt, medens den høje Regering og de Partier, der støtter den anden Opfattelse af Ejendomsretten og Besidderretten af Grundværdierne i Danmark, hævder, at Retsordningen i Danmark maa være denne, at alt, hvad en Borger i Landet med Rette besidder, skal Lovgivningen værne og væрге ham Retten

til, men Lovgivningen skal ogsaa tage Sigte paa, at de Værdier, der i vort Folk ved den moderne Samfundsordning fremkaldes ved Folkets fælles Indsats og Trivsel, maa værnes og værges til Befolkningens Bedste. Og det er i Strid med Ejendomsrettens egentligste Begreb, at man ved Lovgivningen mulliggør, at Privatmand kan indkassere disse Værdier og skabe sig Ejendomsret dertil. De foreliggende Lovforslag er et Led i den Kæde eller Række af Lovforslag, der er bebudet af den høje Regering, og det er ikke underligt, at Diskussionen kan antage en lidenskabelig Form, naar det er saa betydende Begreber og Opfattelser, der tørner sammen. Naar Oppositionspartierne har den Opfattelse, at det gælder om at bevare og værne om denne Form for Ejendomsret i Danmark, fordi det har en afgørende Betydning for vort Folks Fremtid, for vort Lands sunde og gode Udvikling, kaster man sig jo ind i Diskussionen med en Lidenskab som den, der fandt Udtryk i Partiet Venstres Ordførers Tale, da han her gjorde Rede for Partiets Standpunkt til de foreliggende Lovforslag. Det er ikke saa underligt, at man saa hører Udtalelser som dem, det ærede Medlem Hr. Pinstrup brugte i sin Tale, at det vil blive en Kamp om de her forhandlede Principper, som der ikke er set Mage til i dansk Politik siden Provisorietiden.

Med andre Ord, fra Oppositionspartiernes og i Særdeleshed fra Partiet Venstres Side bebuder man altsaa nu et Braavallaslag, som der vil gaa Gny af; der vil gaa Drøn, som kan høres over Landet, af denne Kamp mod den Retsopfattelse, som har fundet Udtryk i Lovforslags Form ved de foreliggende Forslag. Hvis man besidder en Smule Fantasi, kan man jo godt i Tanken forestille sig, hvordan Høvdingen nu samler sin Hær, Kampopstillingen kan man næsten klare sig. Jeg kan i Tanken se Høvdingen rustet paa det bedste til denne Kamp, gaaende foran den Hær, han søger at samle. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup blæser i Kampluren, saa det giver Bulder og Drøn over Landet: Nu staar Landet i Fare, nu gælder det om at samle hele den danske Grundejerstand og Prioritetsejerfolk om at værne Landets eller deres egne dyre Interesser mod den Hob, der vil angribe dem. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Ulrich har iklædt sig Løjnantuniform og fører højre Flanke, medens det ærede Medlem Hr. Holstein besørger Piberdrengens Gerning og i Fløjten udstøder de jublende Toner, der skal medvirke til, at Fodslaget kan holdes, indtil Hæren naar Kamppladsen. Det ser jo uhyre truende ud for os,